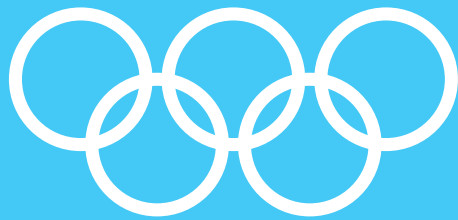

المپیک اختصاصی

همه چیز درباره المپیک جوانان

■ مهدی زارعی
بازی‌های المپیک جوانان هر چهار سال یک بار، در ده‌های سنی پانزده تا هجده سال برگزار می‌شود تا فرصتی باشد برای درخشش آن‌ها در آینده. اگر کسی را می‌شناسید که قصد شرکت در این مسابقات را دارد، به او بگویید که تا دیر نشده عجله کند!

با هم چند تا از شعارهای المپیک جوانان را مرور می‌کنیم:
 ● آینده را احساس کن ● انرژی جوانان برای ساختن دنیایی بهتر ● در مسیر ورزش

BUENOS
AIRES
2018

● **ورزشکاران و کشورها:** بازی‌های المپیک جوانان، اولین بار در سال ۲۰۱۰ در سنگاپور برگزار شد. رقابت‌هایی با حضور ۳۵۲۴ ورزشکار از ۲۰۴ کشور. در این دوره، ۲۰۱ مسابقه در ۲۶ رشته ورزشی برگزار شد. ایران هم با ۵۲ ورزشکار کاوه رضایی در تکواندو و علیرضا کاظمی‌نژاد در وزنه‌برداری، دو مدال نقره را محمد سلیمانی در تکواندو و مهران شیخی در وزنه‌برداری و یک مدال برنز را یوسف قادریان در وزنه‌برداری کسب کردند. چهار سال بعد، رقابت‌ها در نانجینگ چین برگزار شد و این بار ۳۵۷۹ نفر از ۲۰۳ کشور با هم رقابت کردند. در این دوره، بالینکه ورزشکاران کشورمان شانزده نفر بودند، سه طلا و سه برنز کسب کردند؛ از جمله، مدال طلای رحیم صفویه در رشته جودو که سبب شد ورزشکاران کشورمان در رشته‌ای به جز تکواندو و وزنه‌برداری هم صاحب مدال شوند. اما دوره سوم رقابت‌ها که به میزبانی بوئنوس آیرس پایتخت آرژانتین برگزار شد، نشان داد که اهمیت مسابقات المپیک جوانان تا چه اندازه افزایش یافته است.

● **برنده مسابقه طراحی مدال:** اگر گمان می‌کنید که در بازی‌های المپیک جوانان تنها جوانان، کمیته بین‌المللی المپیک بر سر طراحی مدال‌های قهرمانی المپیک بوئنوس آیرس، رقابتی برگزار کرد که سرانجام «محمد فرید حسین»، جوان هجده‌ساله آندونزیایی، رقابت را با طرح «آتش‌بازی پس از پیروزی» برد. طرح محمد، از میان سیصد طرح ارائه‌شده از پنجاه کشور مختلف انتخاب شد. پس اگر ورزشکار هم نیستید، می‌توانید در المپیک جوانان نقش داشته باشید.

● راستی تابه حال فکر کرده‌اید که چگونه می‌توان با استفاده از الگوهای المپیک جوانان، المپیاد کوچکی در مدرسه برگزار کرد؟

● برابری جنسیتی و برابری فرصت‌ها

● دوستی، احترام و تعالی به‌عنوان زبانی مشترک ● قدرت تغییردهنده جوان
● پیل‌ها به‌جای مانع‌ها ● انگیزه حرکت رو به جلو ●

● حضور الگوهای جوانان در کنار ورزشکاران؛ همه ورزشکاران حاضر

در این مسابقات، الگویی برای ورزش قهرمانی دارند و قطعاً هرکسی دوست دارد الگوی خود را از نزدیک ببیند. در المپیک ۲۰۱۸ بوئنوس آیرس، ۲۵ ستاره ورزشی بزرگسال در حضور داشتند؛ البته نه برای مسابقه‌دادن. «الگوی ورزشی» جودوکار آرژانتینی که یکی از این الگوها بود، درباره حضورش در کنار جوانان می‌گوید: «هدف من کمک به ورزشکاران جوان، از طریق درمیان‌گذاشتن تجربه‌هایم با آنهاست. تجربه‌هایی که ارزش واقعی ورزش و همین‌طور زندگی را به من آموخت. می‌خواهم آنها بدانند که می‌توانند در ورزش به سطوح قهرمانی‌های شگفت برسند و در کنار آن به تحصیل خود نیز ادامه دهند؛ زیرا زندگی ورزشی ما روزی به پایان خواهد رسید و باید بدانیم می‌خواهیم پس از آن چه کار کنیم.»

● حضور در آسمان؛ دلیل برگزاری بازی‌های المپیک این است که انسان توانایی‌هایش را پیدا

کند و با هرگونه سختی مبارزه کند و حتی اگر رشته‌ای در المپیک نباشد، باز هم می‌تواند در این بازی‌ها نقش آفرینی کند. به همین منظور، قبل از بازی‌های ۲۰۱۸، هیئتی اعزامی پرچم المپیک جوانان را به قله بلندترین کوه قاره آمریکا، یعنی «آکونکاگوا» در استان مندوزای آرژانتین بردند. این کوه با ۶۹۶۰۸ متر ارتفاع، بلندترین کوه در خارج از قاره آسیاست. هدف آن‌ها، ترویج ورزش در میان افرادی بود که معلولیت یادگیری داشتند. حرکت این گروه حدود دو هفته طول کشید و بازده ورزشکار، تیم ارسالی را همراهی کردند.

● وقایع خبرنگاران؛ اگر نه ورزشکار هستید و نه هنرمند، باز هم می‌توانید در المپیک نقش آفرینی کنید. در

بازی‌های ۲۰۱۸، برای اولین بار در تاریخ ورزش، تعداد دختران و پسران ورزشکار مساوی بود و ۱۹۹۹ دختر و ۱۹۹۹ پسر با یکدیگر رقابت کردند. در طول مدت برگزاری بازی‌ها در بوئنوس آیرس، بیش از سیصد ساعت برنامه زنده تلویزیونی و اینترنتی از رقابت‌ها پخش شد. خبرنگاران رسانه‌های مختلف هستند که تمامی اخبار ۲۴۱ مسابقه، اهدای ۱۲۵۰ مدال و برگزاری ۲۸۶ رقابت ورزشی را به سراسر جهان مخابره می‌کنند؛ به این ترتیب، نقش خبرنگاران از نقش ورزشکاران در این بازی‌ها کم‌رنگ‌تر نیست.

● آشنایی با فرهنگها؛ برگزاری بازی‌های المپیک جوانان فرصتی مناسب است تا ورزشکاران

کشورهای مختلف با فرهنگها و آداب‌ورسوم یکدیگر آشنا شوند. امسال ۲۰۶ مدرسه در آرژانتین درباره تاریخ و فرهنگ و ورزش ۲۰۶ کشور حاضر در بازی‌ها تحقیق و بررسی کردند.

● مسابقاتی متفاوت با سایر رقابت‌ها؛ فلسفه المپیک، دوستی است نه مدال. به همین خاطر،

هشتصد متر امدادی، هشت دونه از کشورهای مختلف با هم در یک تیم قرار می‌گیرند؛ برای مثال، جزایر سلیمان، اوگاندا، آذربایجان، چین، اکوادور و آلمان در یک تیم بود. به این ترتیب، تمامی نفرات حاضر در یک تیم، در طول مسابقه بدون توجه به نژاد، زبان، فرهنگ، مذهب و رنگ پوست، با یکدیگر هم‌تیمی شدند و همراه با هم برای بردن جنگیدند.